

[Jensen-Stevns.]

foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget, og da vi ikke har reelle Indvendinger mod Lovforslagets Regler, anser vi det ikke for nødvendigt at henvise det til Behandling i et Udvalg. Men jeg haaber, som sagt, at Ministeren med Velvillie vil overveje den Henstilling, jeg har benyttet Lejligheden til at gøre.

H. P. Jensen: Det foreliggende Lovforslag er en Imødekommen fra Ministeriets Side overfor en Del Landkommuner med bymæssig Bebyggelse; ogsaa disse Landkommuners Fællesorganisation har ønsket en klar Affattelse af, hvad de paagældende Kommuner kan kræve. Der er selvfølgelig megen Forskel paa en almindelig Landkommune og en Kommune, som ligger ved en større Stationsby eller i Nærheden af en Købstad, og det er derfor ret naturligt, at man ved flere Lejligheder har følt sig brøstholden. Nu kan de affatte en Vedtægt, det har de for øvrigt ogsaa kunnet gøre før, men der er nu fastsat Regler for, hvorledes Vedtægterne skal ordnes. Det har sin store Betydning, at det slaas fast, at Kommunerne kan ekspropriere Grund ved Anlæg af Gader og Veje, ikke alene til Kørebaner, men ogsaa til Fortove.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) havde nogen Ret i sine Betragtninger vedrørende Henvisningerne til de forskellige Love, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det neppe vil være helt nemt at faa det ordnet som ønsket af det ærede Medlem i et lille Lovforslag som det foreliggende; det vil kræve et stort Værk, hvis man skulde ind paa alt, hvad der staar i de Love, der er henvist til.

Med Hensyn til Opfordringen til den højtærede Indenrigsminister om at udarbejde et større Værk og forelægge os det til Efteraaret, vil jeg henstille, at Indenrigsministeren betænker sig lidt. I Øjeblikket foreligger der her i Tinget et Lovforslag om Købstadkommunernes Styrelse — det ærede 7de Medlem for 2den Kreds kender lidt til det —, og jeg er sikker paa, at Ministeren længe har længtes efter det Lovforslag, ligesom vi andre, der har med Købstadkommunernes Ledelse at gøre. Det har imidlertid mødt visse Vanskeligheder, og det er vist derfor rigtigst, at vi først faar dette kommunale Lovforslag vedtaget, inden vi begynder at beskæftige os med flere.

Foruden den Tilladelse, der gives Sogneraadene med Hensyn til Vejes Anlæg og Overtagelse, gives der dem Tilladelse til at belyse Vejene og paalægge Vejenes Beboere

de dermed forbundne Udgifter; ligesom nu kan Landkommunerne sætte Navneskilté op, og endelig gives der dem Tilladelse til at lade Grundejerne afdrage Beløbet i Rater indenfor en Periode af 10 Aar; det er ikke nemt at fastsætte, at Afdragene skal udstrækkes over et saadant Tidsrum —, der staar, at det kan ske —, og forhaabentlig vil Sogneraadene og Beboerne uden større Besvær kunne blive enige om en passende Afdragstid.

Samtidig med, at Lovforslaget ophøjes til Lov, ophæves Lov Nr. 85 af 1. April 1925, men Lovforslaget indeholder ikke nogen Bestemmelse om, hvornaar Loven skal træde i Kraft. Jeg har blot villet gøre opmærksom herpaa, det er en Bestemmelse, der nemt kan sættes ind uden Udvalgsbehandling.

Oluf Jensen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg kan gøre det saa meget mere, som Lovforslaget skyldes Andragender fra en Del Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, er tiltraadt af Københavns og Frederiksborg Amsraad og af Fællesforeningen af Kommuner med købstadmæssig Bebyggelse. Jeg kan yderligere tiltræde det, fordi der ved Behandlingen i Folketinget er indført 3 Ændringer, som jeg synes er nødvendige. Den første Ændring er den, at Kommunerne foruden at bekendtgøre det skal sende Meddelelse i anbefalet Brev til de Grundejere, som Sagen vedrører. Den anden Ændring, som ogsaa blev nævnt af de ærede foregaaende Talere, gaar ud paa, at Grundejernes Bidrag, naar det drejer sig om større Beløb, kan fordeles over et Tidsrum af indtil 10 Aar. En saadan Bestemmelse anvendes i Købstæderne i lignende Tilfælde, og jeg synes ogsaa, det er nødvendigt at faa den ind i dette Lovforslag. Den tredje Ændring pointerer, at det kun drejer sig om bymæssigt bebyggede Kommuner, og at Bestemmelserne ikke kan anvendes i almindelige Landkommuner. Disse tre Ændringer bevirker, at jeg nu bedre paa mit Partis Vegne kan give dette Forslag min Tilslutning.

I Anledning af den ærede sidste Talers Udtalelse om, at der ikke findes nogen Bestemmelse om, hvornaar Loven skal træde i Kraft, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er en Selvfølge, at her gælder den almindelige Regel om, at en Lov træder i Kraft en vis Tid efter, at den er bekendtgjort i Lovtidende.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling.